

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มุ่งศึกษาบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน กรณีศึกษาโรงเรียนรักดีพณิชยการและเทคโนโลยี จังหวัดกำแพงเพชร โดยทำการศึกษารolesของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนใน 3 มิติ คือ มิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม และมิติด้านสังคม โดยสรุปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1.1 จุดมุ่งหมายของการศึกษา มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม จำแนกตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละชั้นปี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิก ความสัมพันธ์กับนักเรียน สภาพที่พักอาศัยของนักเรียน การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษา และข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม

1.2 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนรักดีพณิชยการและเทคโนโลยีจังหวัดกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2552 โดยผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเคร์จซี่และมอร์แกน จำนวน 227 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 และ ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจรายการ ส่วนตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับผู้ปกครองของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในระหว่างเดือนธันวาคม 2552 จำนวน 227 ฉบับและได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาจำนวน 227 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS และสถิติที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว สถานภาพของผู้ปกครอง เป็นต้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ระดับผลการเรียน การเรียนพิเศษ การเดินทางมาเรียน เป็นต้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 3 บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม ตามจุดมุ่งหมายการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม จำแนกตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละชั้นปี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ F-test

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิก ความสัมพันธ์กับนักเรียน สภาพที่พำนักอาศัยของนักเรียน การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษา และข้อมูลทั่วไปของนักเรียน กับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ χ^2 -test (Chi-Square)

1.3 สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม

1.1 บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน พบว่า ภาพรวมของบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ผู้ปกครองมีการติดตามผลการเรียนของนักเรียนทุกภาคเรียน ผู้ปกครองให้อิสระในการเลือกแผนการเรียนตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองดูแลให้นักเรียนไปโรงเรียนทันเวลา ผู้ปกครองกำชับเรื่องการเข้าห้องเรียนให้ตรงเวลาของนักเรียน ผู้ปกครองคอยตักเตือนเมื่อนักเรียนไม่ทบทวนบทเรียน ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างอิสระ ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้และข้อมูลใหม่ ๆ อยู่เสมอ ผู้ปกครองให้การสนับสนุนนักเรียนได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เช่น ทัศนศึกษา ผู้ปกครองติดตามเรื่องการเข้าเรียนในชั้นเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้ปกครองแนะนำและส่งเสริมการหาความรู้จากการอ่านและจากการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้ปกครองติดตามการทำงานของนักเรียนที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอน ผู้ปกครองให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทบทวนบทเรียนเพื่อเตรียมสอบ ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานพิเศษตามความสนใจ ผู้ปกครองให้การสนับสนุนสื่อการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ ผู้ปกครองได้แนะนำแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติมจากสถานศึกษา ผู้ปกครองครองได้แนะนำนักเรียนได้มีการประดิษฐ์คิดค้นชิ้นงานต่าง ๆ ผู้ปกครองได้มีการติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนพิเศษเพิ่มเติม ผู้ปกครองให้นักเรียนหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนในด้านการเรียนด้วยตนเอง ผู้ปกครองพานักเรียนไปชมแหล่งเรียนรู้หรือสถานที่ต่างๆตามลำดับ

1.2 บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรม พบว่า ภาพรวมของบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรม โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้ปกครองสอนให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและผู้อื่น ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนมีความกตัญญูต่อผู้มีคุณ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแนะนำให้นักเรียนเห็นถึงโทษของยาเสพติด ผู้ปกครองแนะนำการใช้เงินอย่างประหยัด ผู้ปกครองสอนให้นักเรียนรู้จักการอ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้อาวุโส ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องการแต่งกายสุภาพ

เรียบร้อยกับนักเรียน ผู้ปกครองมอบหมายให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานบ้าน ผู้ปกครองสอนให้นักเรียนรู้จักควบคุมอารมณ์ของตัวเอง เช่น อารมณ์โกรธ ผู้ปกครองแนะนำการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ผู้ปกครองชี้ให้เห็นโทษของผู้ที่ไม่มีจริยธรรม คุณธรรม ผู้ปกครองยกย่องชมเชยเมื่อนักเรียนทำความดี ผู้ปกครองสอนให้นักเรียนรู้จักขอบเขตการคบเพื่อนต่างเพศ ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนร่วมศึกษาศิลปะทางศาสนาในโอกาสต่าง ๆ ผู้ปกครองเป็นตัวอย่างที่ดีในการรักษาประเพณีและวัฒนธรรมของไทย ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแนะนำให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนร่วม ผู้ปกครองมีส่วนช่วยพัฒนาความประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนแต่ให้นักเรียนพัฒนาตนเอง ผู้ปกครองมีเวลาในการพูดคุยในเรื่องต่าง ๆ ผู้ปกครองให้สิทธิการให้คำใช้จ่ายนักเรียนเป็นรายสัปดาห์ ผู้ปกครองสอนให้นักเรียนปฏิบัติตามศีลห้า ผู้ปกครองรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนของนักเรียน ผู้ปกครองมีการตรวจสอบหรือตักเตือนในการใช้อินเตอร์เน็ต ผู้ปกครองตักเตือนนักเรียนด้วยคำพูดที่ติเตียนและน้ำเสียงด้วยอารมณ์ที่ขุ่นมัวตามลำดับ

1.3 บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคม

พบว่าภาพรวมของบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ในมิติด้านสังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคม โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนเห็นโทษของการทำผิดกฎหมาย ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามกฎหมาย ผู้ปกครองมีการปลูกฝังคุณค่าและคุณดีในการสร้างอนาคตของนักเรียน ผู้ปกครองมีการปลูกฝังระเบียบวินัยให้กับนักเรียน ผู้ปกครองแนะนำนักเรียนวางตัวให้เหมาะสม ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมชมรมตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมรักษาความสะอาด ผู้ปกครองสนับสนุนเมื่อนักเรียนเข้าร่วมทำกิจกรรมเพื่อสาธารณะ ผู้ปกครองส่งเสริมการเข้าสังคมในกลุ่มเพื่อนของนักเรียน เช่นการเล่นกีฬา การเล่นดนตรี เป็นต้น ผู้ปกครองได้สร้างทัศนคติในเรื่องการเสียสละต่อสังคมแก่นักเรียน ผู้ปกครองช่วยพัฒนาเกี่ยวกับการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ให้สังคมและให้บริการแก่สังคม ผู้ปกครองส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพิทักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้ปกครองเป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียนในการให้บริการชุมชนผู้ปกครองมอบหมายให้นักเรียนจัดกิจกรรมบริการชุมชนตามความสนใจ ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าพัฒนากิจกรรมชุมชน ทั้งนี้ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมบริจาคโลหิตตามลำดับ

1.4 บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนทุกด้านในภาพรวม พบว่า ภาพรวมของบทบาทผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนทุกด้าน อยู่ในเกณฑ์มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บทบาทผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนทั้ง 3 ด้านอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยบทบาทผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคม มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านการเรียน ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน มิติด้านความประพฤติ มิติด้านสังคม จำแนกตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละชั้นปี

2.1 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนผู้เรียนในมิติด้านการเรียนจำแนกตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละชั้นปี

ซึ่งพบว่าโดยภาพรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนในแต่ละชั้นปี จะมีบทบาทต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในด้านมิติด้านการเรียนไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นมิติด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ในเรื่องต่อไปนี้ 1) ผู้ปกครองให้การสนับสนุนนักเรียนได้มีโอกาสไปแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เช่น ทัศนศึกษาแต่เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้วกับพบว่า บทบาทของผู้ปกครองของผู้เรียน 2 ระดับชั้นที่แตกต่างกันมี 1 คู่ คือ บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียนระหว่างชั้น ปวช.1 กับ ปวช.3 โดยผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ให้การสนับสนุนนักเรียนได้มีโอกาสไปแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เช่น ทัศนศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในระดับ ปวช.1 2) ผู้ปกครองได้มีการแนะนำแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติมจากสถานศึกษาแต่เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้วกับพบว่าบทบาทของผู้ปกครองของนักเรียน 2 ระดับชั้นที่แตกต่างกันมี 1 คู่ คือ บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียนระหว่างชั้นปวช.2 กับ ปวช.3 โดยผู้ปกครองของนักเรียนในระดับ ปวช.3 ได้มีการแนะนำแหล่งการเรียนรู้สูงกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในระดับชั้นปวช.2

2.2 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรมจำแนกตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละชั้นปี

ซึ่งพบว่าโดยภาพรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนในแต่ละชั้นปี จะมีบทบาทต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรมไม่แตกต่างกันทางสถิติเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นมิติด้านพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ในเรื่องต่อไปนี้ 1) ผู้ปกครองได้มีภาระให้ เห็นโทษของผู้ไม่มีจริยธรรม คุณธรรม แต่เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้วกับพบว่า บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียน 2 ระดับชั้นที่แตกต่างกันมี 2 คู่ คือ บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียน

ระหว่างชั้น ปวช.1 กับ ปวช.2 และ ปวช.2 กับ ปวช.3 โดยผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.1 และ ปวช.3 ได้มีการชี้แนะให้เห็นโทษของผู้ไม่มีจริยธรรม คุณธรรมสูงกว่าผู้ปกครองในระดับชั้น ปวช.2 2) ผู้ปกครองให้สิทธิการให้ค่าใช้จ่ายนักเรียนเป็นรายสัปดาห์แต่เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้วกับพบว่า บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียน 2 ระดับชั้นที่แตกต่างกันมี 1 คู่ คือ บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียนระหว่างชั้น ปวช.1 กับ ปวช.3 โดยผู้ปกครองของนักเรียนในระดับ ปวช.3 ให้สิทธิการให้ค่าใช้จ่ายนักเรียนเป็นรายสัปดาห์สูงกว่าในระดับชั้นปวช.1 3) ผู้ปกครองได้แนะนำการใช้จ่ายอย่างประหยัด แต่เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้วกับพบว่า บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียน 2 ระดับชั้นที่แตกต่างกันมี 1 คู่ คือ บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียนระหว่างชั้น ปวช.1 กับ ปวช.3 โดยผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ได้แนะนำการใช้จ่ายอย่างประหยัดสูงกว่าในระดับชั้นปวช.1 4) ผู้ปกครองมีเวลาในการพูดคุยกับนักเรียนในเรื่องต่างๆ แต่เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้วกับพบว่า บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียน 2 ระดับชั้นที่แตกต่างกันมี 1 คู่ คือ บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียนระหว่างชั้น ปวช.1 กับ ปวช.3 โดยผู้ปกครองของนักเรียนในระดับ ปวช.3 มีเวลาในการพูดคุยกับนักเรียนในเรื่องต่างๆ สูงกว่าในระดับชั้นปวช.1

2.3 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคมจำแนกตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละชั้นปี

ซึ่งพบว่าโดยภาพรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนในแต่ละชั้นปี จะมีบทบาทต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในด้านมิติด้านสังคมไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นมิติด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ในเรื่องต่อไปนี้ ผู้ปกครองได้สร้างทัศนคติในเรื่องการเสียสละต่อสังคมแก่นักเรียน แต่เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้วกับพบว่า บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียน 2 ระดับชั้นที่แตกต่างกันมี 1 คู่ คือ บทบาทของผู้ปกครองของนักเรียนระหว่างชั้น ปวช.2 กับ ปวช.3 โดยผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ได้สร้างทัศนคติในเรื่องการเสียสละต่อสังคมแก่นักเรียนสูงกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในระดับชั้นปวช.2

2.4 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองที่พึงประสงค์ของนักเรียนในภาพรวมรายด้านจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่าในภาพรวมแล้วค่าเฉลี่ยบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละชั้นปีไม่แตกต่างกันทางสถิติ

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิก ความสัมพันธ์กับนักเรียน สภาพที่พักอาศัย ของนักเรียน การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษา และข้อมูลทั่วไปของนักเรียน กับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเรียนในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม

3.1 มิติด้านการเรียน พบว่าการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi-Square นั้นความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิก สถานภาพ ความสัมพันธ์กับนักเรียน สถานภาพ ที่พักอาศัยของนักเรียน การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษากับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi-Square พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลการเรียน การเรียนพิเศษ การเดินทางกับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ

3.2 มิติด้านพฤติกรรม พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi-Square พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิก สถานภาพ ความสัมพันธ์กับนักเรียน สถานภาพ ที่พักอาศัยของนักเรียน การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษากับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรม ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi-Square พบว่า เพศ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียน มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ในมิติด้านพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุ การเรียนพิเศษ การเดินทางกับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรม ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ

3.3 มิติด้านสังคม พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi-Square พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิก สถานภาพ ความสัมพันธ์กับนักเรียน สถานภาพ ที่พักอาศัยของนักเรียน การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษากับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคม ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi-Square พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลการเรียน การเรียนพิเศษ การเดินทางกับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคม ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ

อภิปรายผล

จากสรุปผลการศึกษาค้นคว้าดังกล่าวข้างต้น เพื่อสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าจึงอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาค้นคว้าที่พบว่าบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนทุกด้านในภาพรวม พบว่า ภาพรวมของบทบาทผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนทุกด้าน อยู่ในเกณฑ์มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายมิติพบว่า

1.1 บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนช่วยเหลือนักเรียนไม่ว่าในด้านของมิติด้านการเรียน ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน โดยให้นักเรียนสามารถเลือกแผนการเรียนตามความต้องการของนักเรียน รวมถึงผู้ปกครองดูแลนักเรียนให้ไปโรงเรียนให้ทันเวลาพร้อมทั้งกำชับในเรื่องของการเข้าห้องเรียนให้ตรงเวลาและได้มีส่วนช่วยในการตักเตือนเมื่อนักเรียนไม่ทบทวนบทเรียน จากข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่า ในมิติด้านการเรียนนั้น ผู้ปกครองได้มีบทบาทในการมีส่วนร่วมดูแลนักเรียน และให้นักเรียนได้มีโอกาสในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนเองเพราะจะทำให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งผู้ปกครองยังมีส่วนช่วยในการให้นักเรียนรู้ถึงบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการเรียน จึงจะเห็นได้ว่าผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พวงเพชร สุรัตน์วิกุล และ เฌอมาลย์ ราชภัณฑารักษ์ (2541) ได้กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่มีหน้าที่ถ่ายทอดให้การเรียนรู้วัฒนธรรมและค่านิยมแก่สมาชิกของครอบครัวรวมทั้งกล่อมเกลากิจกรรมหรือบุคลิกภาพให้เป็นไปตามบทบาทและความคาดหวังของสังคมโดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม หรือกล่าวได้ว่า “บ้านเป็นศูนย์กลางของการขัดเกลาทางสังคม โดยมีบิดามารดาเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้” ครอบครัวมิได้มีความสำคัญเฉพาะในวัยเด็กเท่านั้น ช่วงอายุหัวเลี้ยวหัวต่อของบุคคลคือเริ่มต้นจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ซึ่งเรียกรวมๆ ว่าวัยรุ่นนั้น สายสัมพันธ์ในครอบครัวสำคัญมาก โดยเฉพาะระเบียบวินัยกฎเกณฑ์ที่ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เป็นเด็กเล็กในช่วงวัยรุ่น บรรทัดฐานต่างๆ รวมทั้งความคาดหวังที่ครอบครัวต้องการจากเขาต้องชัดเจน อันจะเป็นฐานของสายสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ต่อไปภายหน้า อาทิเช่น ความรับผิดชอบงานบ้านบางอย่าง เวลากลับบ้าน (จะช้าหรือเลยเวลาต้องติดต่อนำทางบ้านทราบ) การขัดเกลาทางสังคมในวัยรุ่นต้องมีความยืดหยุ่น พ่อแม่ต้องรู้จักผ่อนปรน กฎเกณฑ์บางอย่าง รวมทั้งต้องให้กำลังใจ ต้องมีท่าทีที่ให้ความไว้วางใจและเชื่อมั่นว่าลูกของตนต้องเป็นคนดี ลักษณะเช่นนี้ปัจจุบันจะพบว่าพ่อแม่จำนวนไม่น้อยที่ไม่ไว้วางใจลูก และมักจะคิดว่าลูกของตนทำความผิดโดยไม่ได้ฟังเหตุผลของลูก พ่อแม่จะต้องตระหนักว่าเป็นธรรมชาติของคนที่ต้องการอิสระและความเป็นตัวของตัวเองบ้างในเรื่องการตัดสินใจบางเรื่อง พ่อแม่จึงควรให้โอกาสลูกของตนตัดสินใจบ้างแม้ว่าอาจมีความผิดพลาดบางอย่างเกิดขึ้น ก็ควรหลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิติเตียนอย่างรุนแรง โดยเฉพาะต่อหน้าคนอื่น เพราะจะทำให้เด็กวัยรุ่นขาดความเชื่อมั่นในตนเองตามมาภายหลังนอกจากนี้วัยรุ่นเป็นวัยที่สรีระร่างกายทั้งชายหญิงเจริญพัฒนามาก ลูกหลายๆ คนอาจสูงใหญ่กว่าพ่อแม่ ของตน เขาอาจไม่อยากให้พ่อแม่ดูแลทะนุถนอม เขาเหมือนวัยเด็ก แต่สภาพจิตใจของลูกยังคงต้องการ ความรัก ความเอาใจใส่จากพ่อแม่เช่นกัน ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นจึงกล่าวได้ว่า เป็นศิลปะขั้นสูงของมนุษย์สัมพันธ์ ข้อพิสูจน์ว่าพ่อแม่มีประสิทธิภาพสูงต่อการขัดเกลาลูกของตนก็คือ ลูกมีอารมณ์มั่นคง มีความคิดสร้างสรรค์ มีวินัย มีความรักและสายสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้อย่างดี

1.2 บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรม พบว่า ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนช่วยเหลือนักเรียนโดยผู้ปกครองสอนให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและผู้อื่น รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ พร้อมทั้งยังมีส่วนร่วมในการแนะนำให้นักเรียนได้เห็นโทษของยาเสพติด และรู้จักในการใช้เงินอย่างประหยัด เป็นต้น จากข้อค้นพบดังกล่าวจะเห็นว่า ในมิติด้านพฤติกรรมนั้น ผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นคุณลักษณะเด่นของสังคมไทย นอกจากนี้ผู้ปกครองยังมีส่วนร่วมในการแนะนำเรื่องโทษของยาเสพติด เพราะในสังคมปัจจุบันสถานการณ์ในเรื่องของยาเสพติดรุนแรง โดยจะเห็นได้จากสื่อต่างๆ ที่ชี้ให้เห็นโทษของการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และผู้ปกครองได้มีบทบาทแนะนำการให้นักเรียนได้รู้จักในการใช้เงินอย่างประหยัด จากข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของนักเรียนประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร และมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 5,001-10,000 บาท/เดือน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังจะต้องมีบุตรหลานในความดูแลจำนวน 2 คน ดังนั้นโดยพื้นฐานทางครอบครัวของผู้ปกครองจำเป็นที่จะต้องให้นักเรียนรู้จักในการใช้จ่ายอย่างประหยัด สอดคล้องกับรายงานการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องระบบและกลไกการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียน ในด้านทัศนคติและความเชื่อของพ่อแม่ผู้ปกครองโดยมีงานวิจัยหลายเรื่องสนับสนุนว่ามีผลต่อการมีส่วนร่วมของ

พ่อแม่ผู้ปกครองกับทางโรงเรียนอย่างมาก ตัวอย่างเช่นHansen and Ginsberg (1985, อ้างอิงใน Lloyd, 1996) กล่าวว่า คุณค่าทั้งหลายที่มีอยู่ในตัวพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ว่าจะเป็นความซื่อสัตย์ ความมีจริยธรรม ความรับผิดชอบและการยึดมั่นในหลักการคำสอนของศาสนา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็น 2 เท่าของภูมิหลังของครอบครัวทั้งด้านเศรษฐกิจและการศึกษา

1.3 บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคม ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการสนับสนุนช่วยเหลือนักเรียนโดย ผู้ปกครองแนะนำให้เด็กเห็นโทษของการทำผิดกฎหมาย โดยผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามกฎหมาย รวมถึงมีการปลูกฝังคุณค่าและความดีในการสร้างอนาคตของนักเรียนและมีการปลูกฝังระเบียบวินัยให้กับนักเรียนและแนะนำนักเรียนในการวางตัวให้เหมาะสม เป็นต้น จากข้อค้นพบดังกล่าวจะเห็นได้ว่า บทบาทของผู้ปกครองได้เล็งเห็นถึงความสำคัญโดยให้นักเรียนรู้จักการปฏิบัติตามให้อยู่ในกรอบของกฎหมายและบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับพวงเพชร สุรัตน์วิกุล และ เฉลิมมาลัย ราชภักดิ์ ราชภัฏวชิรกุล แนวคิดในเรื่องของการขัดเกลาสังคมว่าครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งในการขัดเกลาสังคม ดังนั้นครอบครัวจึงนับเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่มีหน้าที่ถ่ายทอดให้การเรียนรู้วัฒนธรรมและค่านิยมแก่สมาชิกของครอบครัวรวมทั้งกลุ่มเกลาพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพให้ เป็นไปตามบทบาทและความคาดหวังของสังคมโดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม หรือกล่าวได้ว่า “บ้านเป็นศูนย์กลางของการขัดเกลาทางสังคม โดยมีบิดามารดาเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้” ครอบครัวมิได้มีความสำคัญเฉพาะในวัยเด็กเท่านั้น ช่วงอายุหัวเลี้ยวหัวต่อของบุคคลคือเริ่มต้น จากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ซึ่งเรียกรวมๆ ว่าวัยรุ่นนั้น สายสัมพันธ์ในครอบครัวสำคัญมาก โดยเฉพาะระเบียบวินัยกฎเกณฑ์ที่ได้รับปลูกฝังมาตั้งแต่เป็นเด็กเล็กในช่วงวัยรุ่น บรรทัดฐานต่างๆ รวมทั้งความคาดหวังที่ครอบครัวต้องการจากเขาต้องชัดเจน อันจะเป็นฐานของสายสัมพันธ์ของวัยรุ่นต่อไปภายหน้า อาทิเช่น ความสำเร็จของงานบ้านบางอย่าง เวลากลับบ้าน (จะช้าหรือเลยเวลาต้องติดต่อกับทางบ้านทราบ) การขัดเกลาทางสังคมในวัยรุ่นต้องมีความยืดหยุ่น พ่อแม่ต้องรู้จักผ่อนปรน กฎเกณฑ์บางอย่าง รวมทั้งต้องให้กำลังใจ ต้องมีท่าทีที่ให้ความไว้วางใจและเชื่อมั่นว่าลูกของตนต้องเป็นคนดี ลักษณะเช่นนี้ปัจจุบันจะพบว่าพ่อแม่จำนวนไม่น้อยที่ไม่ไว้วางใจลูก และมักจะคิดว่าลูกของตนทำความผิดโดยไม่ได้ฟังเหตุผลของลูก พ่อแม่จะต้องตระหนักว่าเป็นธรรมชาติของคนที่ต้องการอิสระและความเป็นตัวของตัวเองบ้างในเรื่องการตัดสินใจบางเรื่อง พ่อแม่จึงควรให้โอกาสลูกของตนตัดสินใจบ้างแม้ว่าอาจจะมีความผิดพลาดบางอย่างเกิดขึ้น ก็ควรหลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิติเตียนอย่างรุนแรง โดยเฉพาะต่อหน้าคนอื่น เพราะจะทำให้เด็กวัยรุ่นขาดความเชื่อมั่นในตนเองตามมาภายหลังนอกจากนี้วัยรุ่นเป็นวัยที่สรีระร่างกายทั้งชายหญิง

เจริญพัฒนามาก ลูกหลายๆคนอาจสูงใหญ่กว่าพ่อแม่ ของตน เขาอาจไม่ยอมให้พ่อแม่ดูแลและดูแล
 ถนอมเขาเหมือนวัยเด็ก แต่สภาพจิตใจของลูกยังคงต้องการ ความรัก ความเอาใจใส่จากพ่อแม่
 เช่นกัน ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นนั้นจึงกล่าวได้ว่า เป็นศิลปะชั้นสูงของมนุษย์สัมพันธ์
 ข้อพิสูจน์ว่าพ่อแม่มีประสิทธิภาพสูงต่อการขัดเกลาลูกของตนก็คือ ลูกมีอารมณ์มั่นคง มีความคิด
 สร้างสรรค์ มีวินัย มีความรักและสายสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้อย่างดี

2. จากผลการศึกษาค้นคว้าที่พบว่า การเปรียบเทียบพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของ
 ผู้เรียนในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม จำแนกตามระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละชั้นปี นั้นการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองที่พึง
 ประสงค์ของผู้เรียนในภาพรวมรายด้านจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่าในภาพรวมแล้ว
 ค่าเฉลี่ยบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละชั้นปีไม่
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในแต่ละมิติแล้วพบว่า

2.1 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของ
 ผู้เรียนในมิติด้านการเรียนจำแนกตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละชั้นปี
 โดยภาพรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนในระหว่างชั้นปี จะมีบทบาทต่อพฤติกรรมที่พึง
 ประสงค์ของผู้เรียนในด้านมิติด้านการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่หาก
 พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละ
 ระดับชั้นมิติด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ในเรื่องต่อไปนี้

2.1.1 ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ให้การสนับสนุนนักเรียนได้มีโอกาสไป
 แสวงหาความรู้ใหม่ๆ เช่น ทัศนศึกษา สูงกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.2 จากข้อค้นพบ
 จะเห็นว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ได้ให้ความสำคัญกับนักเรียนในการที่จะเปิดโอกาส
 ให้นักเรียนได้ศึกษาเพื่อหาประสบการณ์ และเกิดการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างจาก
 โรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ รูปแบบการขัดเกลาสังคมในรูปแบบของการเลี้ยงดูแบบสมยอมอนุญาต
 ไม่ควบคุมมาก เด็กจะเป็นคนคล่องแคล่ว ว่องไว มีความคิดริเริ่มมีความก้าวร้าวในเชิงสร้างสรรค์
 ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองโดย
 อภิญา เวชชัย (2544) สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองครอบคลุมใน 6 ด้านคือ 1)
 การอบรมเลี้ยงดูเด็กที่บ้าน 2) ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับสถานศึกษา 3)
 การบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อเด็ก 4) การมีส่วนร่วมในฐานะผู้พิทักษ์สิทธิ
 ประโยชน์ของเด็ก 5) การแก้ปัญหาเชิงสังคมและการพัฒนาจริยธรรมของเด็ก 6) ความร่วมมือด้าน
 เครือข่ายของผู้ปกครองให้มีความเข้มแข็ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองส่วน
 ใหญ่สอดคล้องกับการนำเสนอของ Epsteinและคณะ (อ้างอิงในรายงานการศึกษาของสำนักงาน

เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องระบบและกลไกการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียน, 2551, หน้า 13-14)

2.1.2 ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ได้มีการแนะนำแหล่งการเรียนรู้สูงกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในระดับชั้นปวช.2 จากข้อค้นพบจะเห็นว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 สนใจในการที่จะแนะนำและมีส่วนร่วมเพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้กับนักเรียน เช่น การเยี่ยมชมสถานประกอบการ เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสได้สัมผัสและเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับ ทร สุนทรายุทธ ในเรื่องแนวความคิดทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนของโรงเรียนและระบบสังคมว่าในส่วนของกระบวนการทางสังคมในโรงเรียน (Process) ระบบสถานศึกษาที่เป็นองค์การเป็นทางการ (Formal Organizational Model) มีการองค์ประกอบที่อยู่ภายในระบบและภายนอกระบบที่เป็นสิ่งแวดล้อมและเทคนิค วิธีการดำเนินการหลักของสถานศึกษาอันได้แก่ กระบวนการเรียนการสอนและผลผลิต

2.2 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรม จำแนกตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละชั้นปี นั้นพบว่าโดยภาพรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนในระหว่างชั้นปี จะมีบทบาทต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในด้านมิติด้านพฤติกรรมไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นมิติด้านพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ในเรื่องต่อไปนี้

2.2.1 ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับ ปวช.1 และ ปวช.3 ได้มีการชี้แนะให้เห็นโทษของผู้ไม่มีจริยธรรม คุณธรรมสูงกว่าผู้ปกครองในระดับชั้น ปวช.2

จากข้อค้นพบ จะเห็นว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.1 และปวช.3 ได้ให้ความสำคัญกับการชี้แนะให้เห็นโทษของผู้ไม่มีจริยธรรม คุณธรรม อาจเป็นเพราะผู้ปกครองได้รับรู้จากสื่อต่าง ๆ และประสบการณ์ตรงถึงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาต่อครอบครัว และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับซึ่งสอดคล้องกับพงเพชร สุรัตน์วิกุล และเมธามาลย์ ราชภัณฑารักษ์ แนวคิดเรื่ององค์กรที่ให้การขัดเกลาทางสังคม ในส่วนขององค์กรศาสนาโดยนักสังคมวิทยาและนักจิตวิทยา อธิบายถึงหน้าที่หลักของศาสนากว้างๆ ไว้สองประการคือ หน้าที่ต่อบุคคล และหน้าที่ต่อสังคม หน้าที่ต่อบุคคล คือ ศาสนาสอนองความต้องการส่วนตัวของบุคคลในด้านการอยากรู้อยากเห็น การแสวงหาสิ่งที่เป็นสาระในชีวิต และการแสดงออกทางอารมณ์ หน้าที่ต่อสังคมมีหลายประการในส่วนของ การขัดเกลาทางสังคม สถาบันทางศาสนาจะช่วยให้บุคคลมีการเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานและค่านิยมในสังคมและช่วยให้บุคคลมีอุดมคติในการดำรงชีวิต

2.2.2 ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ให้สิทธิการให้ค่าใช้จ่าย
นักเรียนเป็นรายสัปดาห์สูงกว่าในระดับชั้นปวช.1 จากข้อค้นพบจะเห็นว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ให้ความสำคัญกับการให้ค่าใช้จ่ายนักเรียนเป็นรายสัปดาห์นั้นอาจเป็นเพราะว่านักเรียนในระดับปวช.3 อยู่ในวัยที่มีการใช้จ่ายสูง ดังนั้นผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 จึงต้องการในการฝึกวินัย สำหรับการใช้จ่ายของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนรู้จักการรับผิดชอบต่อตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับพงเพชร สุรัตน์วิกุล และเฉอมมาลย์ ราชภัณฑารักษ์ ในเรื่องจุดมุ่งหมายของการขัดเกลาสังคม ในเรื่องของการมีระเบียบวินัยถือเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางสังคมของการอยู่ร่วมกันของกลุ่ม จุดมุ่งหมายข้อนี้ทำให้บุคคลยอมรับระเบียบกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนด แม้ว่าอาจจะฝืนใจหรือไม่เต็มใจทำ ระเบียบวินัยจึงเป็นพื้นฐานที่บุคคลถูกขัดเกลาให้ประพฤติปฏิบัติตั้งแต่วัยต้นของชีวิตในกิจกรรมชีวิตประจำวัน

2.2.3 ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ได้แนะนำการใช้จ่ายอย่าง
ประหยัดสูงกว่าในระดับชั้นปวช.1 จากข้อค้นพบจะเห็นว่าผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายอย่างประหยัดของนักเรียนซึ่งอาจเป็นเพราะต้องการให้นักเรียนรู้จักการจำกัดในการใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับนพ. บัณฑิต ศรไพศาล คู่มือพ่อแม่ดูแลลูกยุคไซเบอร์ในส่วนของการใช้มาตรการทางการเงินว่าการจำกัดจำนวนและความถี่ของการให้เงิน ได้แก่การไม่ให้เงินแก่ลูกมากเกินไปจะทำให้ไม่มีเหลือเพื่อไปเล่นเกม หรือแม้ไปเล่นก็จะถูกจำกัดโดยจำนวนเงินที่มีไม่มากนักให้ลูกรับรู้ค่าใช้จ่ายในบ้านที่เกี่ยวกับการเล่นเกม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายอินเทอร์เน็ต ค่าโทรศัพท์ ค่าไฟฟ้า เป็นต้น ตลอดจนให้ลูกแบกรับค่าใช้จ่ายของการเล่นเกม การช่วยลดเงินที่ลูกใช้เล่นเกมหรืออินเทอร์เน็ตลง อีกทั้งยังเป็นการช่วยให้ลูกเห็นผลของการกระทำของตนเองว่าเล่นเกมแล้วมีค่าใช้จ่ายมากแค่ไหนการให้เงินเพิ่มอย่างรอบคอบ มีหลักการคือ หากลูกขอเงินเพิ่มบ่อยจนผิดสังเกต ให้คอยตรวจสอบว่าเป็นความจริงหรือไม่ แต่ไม่ได้ทำในท่าที่ที่มองในแง่ร้ายหรือไม่ให้เกียรติการให้ลูกทำงานแลกกับเงิน ลูกควรได้มีโอกาสทำงานแลกกับเงิน แม้เป็นงานเล็กน้อยแลกกับเงินเล็กน้อย เพื่อจะทำให้ลูกได้เรียนรู้ว่าเงินไม่ได้มาง่าย ๆ

2.2.4 ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 มีเวลาในการพูดคุยกับนักเรียน
ในเรื่องต่างๆ สูงกว่าในระดับชั้นปวช.1 จากข้อค้นพบจะเห็นว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ได้ให้ความสำคัญในการพูดคุยกับนักเรียนในเรื่องต่างๆ อาจเป็นเพราะนักเรียนในระดับปวช.3 เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงต่อตนเองสูง ดังนั้นผู้ปกครองซึ่งหมายถึงสถาบันครอบครัวจึงต้องให้การดูแลและให้เวลากับนักเรียนอย่างใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับพงเพชร สุรัตน์วิกุล และเฉอมมาลย์ ราชภัณฑารักษ์ เรื่องการขัดเกลาสังคมว่าครอบครัว ใช้วิธีการอบรมแก่เด็กทั้งโดยจงใจหรือทางตรงและทางอ้อม ซึ่งได้แก่ความสัมพันธ์ของ

สมาชิกภายในครอบครัว การอบรมทางตรงนี้ได้แก่ การอบรมสั่งสอนด้วยวาจาหรือการกระทำให้เด็กได้รู้ว่า สิ่งใดถูกต้องเหมาะสม ซึ่งขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้ใหญ่ที่คิดว่าธรรมชาติของเด็กควรเป็นอย่างไรอาจทำอย่างกวดขันเข้มงวด หรือให้เสรีภาพแก่เด็กโดยผู้ใหญ่คอยแนะนำทางเท่านั้น ครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่เป็นผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดที่สำคัญนี้แม้ว่าเด็กจะติดต่อกับกลุ่มอื่น ครอบครัวก็ยังสามารถมีอิทธิพลเหนือเด็กอย่างมาก ด้วยการทำหน้าที่ตีความหมายใจความของข้อคำสอนของข้อคำสอนของกลุ่มอื่นๆ หรือคอยส่งเสริมหรือควบคุมว่าเด็กควรคบหาสมาคมกับผู้ใดได้บ้าง กับใครไม่ได้บ้าง อิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อการสร้างบุคลิกภาพของเด็กทางอ้อม

2.3 การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคม จำแนกตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในแต่ละชั้นปีนั้นพบว่า โดยภาพรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนในระหว่างชั้นปี จะมีบทบาทต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในด้านมิติด้านสังคมไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นมิติด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ในเรื่องต่อไปนี้

2.3.1 ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับปวช.3 ได้สร้างทัศนคติในเรื่องการเสียสละต่อสังคมแก่นักเรียนสูงกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในระดับชั้นปวช.2 จากข้อค้นพบจะเห็นว่าผู้ปกครองได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเป็นผู้มีจิตสาธารณะของนักเรียนจึงมีทัศนคติที่ดีในการสนับสนุนให้นักเรียนเป็นผู้มีความเสียสละ ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยา (Ecological Systems Theory) ของ Bronfenbrenner (1979, อ้างอิงใน Paquette & Ryan, 2001) ได้พัฒนาทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเพื่อใช้อธิบายความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบนิเวศวิทยาของตัวเด็กที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็ก โดย Bronfenbrenner มีแนวคิดที่ว่าเด็กอยู่ในศูนย์กลางของระบบนิเวศวิทยาที่มีระบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ก่อตัวเป็นสภาพแวดล้อมของเด็กซึ่งสภาพแวดล้อมในที่นี้แบ่งออกเป็น 5 ชั้น ได้แก่ 1) Microsystem 2) Mesosystem 3) Exosystem 4) Macrosystem และ 5) Chronosystem แต่ละชั้นมีความซับซ้อนและมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็กแตกต่างกัน การเปลี่ยนแปลงหรือปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมของชั้นนั้น ๆ จะส่งผลกระทบต่อชั้นอื่น ๆ ด้วย ด้วยเหตุนี้ การศึกษาพัฒนาการของเด็กจึงไม่ใช่เพียงแค่ศึกษาสภาพทางชีววิทยาในตัวเด็กเท่านั้นแต่ต้องศึกษาสภาพแวดล้อมทั้งที่อยู่ใกล้และไกลตัวเด็ก ซึ่งสภาพแวดล้อมในชั้นต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ถึงแม้พ่อแม่ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กโดยตรง แต่ทั้งนี้สภาพแวดล้อมของเด็กก็มีอิทธิพลต่อเด็กด้วย ดังนั้น องค์การทั้งภาครัฐและเอกชน ชุมชน หรือสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ต้องเข้ามาช่วยกันส่งเสริมสนับสนุนพ่อแม่ผู้ปกครองให้สามารถสร้างสุขภาวะที่สมบูรณ์ทางสังคมซึ่งหมายถึง ทำให้

ครอบครัวมีความอบอุ่นและเข้มแข็งเพื่อร่วมกันพัฒนาเด็กให้เติบโตอย่างมีคุณภาพถ้าความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองในระบบ Microsystem และเด็กเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่องจะทำให้เด็กมีประสบการณ์ไม่เพียงพอที่จะนำไปแก้ปัญหาหรือเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ อันจะส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นผู้มีพฤติกรรมหลักหนีหรือต่อต้านสังคมและไม่สามารถนำตนเองได้ถูกทาง (อ้างอิงในรายงานการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องระบบและกลไกการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียน, 2551, หน้า 9)

3. ความสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิก สถานภาพ ความสัมพันธ์กับนักเรียน สถานภาพ ที่พักอาศัยของนักเรียน การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษา และข้อมูลทั่วไปของนักเรียน กับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน มิติด้านพฤติกรรม มิติด้านสังคม พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

3.1 มิติด้านการเรียน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้จำนวนสมาชิก สถานภาพ ความสัมพันธ์กับนักเรียน สถานภาพ ที่พักอาศัยของนักเรียน การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษากับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน จากข้อค้นพบจะเห็นว่า คุณลักษณะของผู้ปกครองของโรงเรียนนั้นมีลักษณะใกล้เคียงกันโดยเฉพาะสภาพสิ่งแวดล้อมของครอบครัวไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเพศ อายุที่มีอยู่ในช่วงใกล้เคียงกัน ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่ส่วนใหญ่จะเรียนไม่สูง อาชีพส่วนใหญ่ของผู้ปกครองจะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ภาระความรับผิดชอบต่างๆของผู้ปกครองจึงส่งผลกระทบต่อบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียนไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับนักวิจัยและนักการศึกษาชี้ให้เห็นว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก และในขณะเดียวกันก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองด้วย ตัวอย่างเช่น พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีข้อจำกัดในเรื่องรายได้และการศึกษามักจะไม่ค่อยมีส่วนร่วมกับการเรียนของลูก (Muller & Kerbow, 1993; Severson & Baker, 1987) ดังเช่น อภิญาญา เวชยชัย (2544) กล่าวว่าครอบครัวที่มีรายได้น้อย พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ค่อยได้มีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากนักเนื่องจากต้องทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัว และพ่อแม่ผู้ปกครองกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มักคิดว่าตนเองไม่มีความรู้เพียงพอที่จะสอนลูกได้ ประกอบกับเมื่อมีการปฏิรูปการศึกษาพ่อแม่ผู้ปกครองก็ไม่เข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้ และยอมรับว่าครูคือ

ผู้ที่รู้มากกว่าตน ซึ่งตรงข้ามกับพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างพร้อมจะมีส่วนร่วมกับการเรียนของลูกมากกว่าโดยมักจะมีคำถามและมีข้อเรียกร้องต่อการเรียน การสอนของครูและการบริหารจัดการต่าง ๆ ของโรงเรียน

งานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chavkin และ Williams (1989) ที่พบว่า พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำส่วนใหญ่สะท้อนว่าสิ่งที่เป็นอุปสรรคทำให้ไม่อยากเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนคือ ความรู้สึกที่ว่าตัวเองช่วยอะไรลูกไม่ได้ ไม่มีเวลา และไม่มีทั้งความรู้และทักษะที่จะสอนลูก เช่นเดียวกับ Lareau (อ้างอิงใน Bierman, 1996) กล่าวว่า ความแตกต่างของสถานภาพทางสังคมทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีความคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางการศึกษาต่างกัน พ่อแม่ผู้ปกครองที่มาจากสถานภาพทางสังคมระดับปานกลางถึงระดับสูงมักคิดว่าระบบการศึกษาควรให้โอกาสทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองและครูมีส่วนร่วม แต่พ่อแม่ผู้ปกครองที่มาจากสถานภาพทางสังคมระดับต่ำมักมองว่าระบบการศึกษาเป็นหน้าที่ของโรงเรียนเท่านั้น (อ้างอิงในรายงานการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องระบบและกลไกการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียน, 2551, หน้า 17-18)

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลการเรียน การเรียนพิเศษ การเดินทางกับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ จากข้อค้นพบคุณลักษณะของนักเรียนที่ไม่แตกต่างกันจึงส่งผลให้ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของปฐมัทศน์ อวดห้าว (2548) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จากมุมมองของนักเรียน ผู้ปกครอง และครู พบว่าการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จากมุมมองของนักเรียน ผู้ปกครอง และครู โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย จากนักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนนุชนาถอนุสรณ์ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 495 คน แยก เป็นนักเรียน จำนวน 214 คน ผู้ปกครอง จำนวน 214 คน และครู จำนวน 67 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าคงที่ ผลการวิจัย พบว่านักเรียนเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ด้านเก่ง ในระดับปานกลาง และเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านดี และ ด้านมีสุข ในระดับมาก ในส่วนของผู้ปกครอง เห็นด้วยกับ

พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ด้านเก่ง ในระดับปานกลาง และเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านดี และด้านมีสุขในระดับมาก เช่นกัน และในส่วนของครู เห็นด้วยกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ด้านเก่ง และด้านดี ในระดับปานกลาง แต่ในด้านมีสุข ครูมีระดับการเห็นด้วยในระดับ มาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 จำแนก ตามกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักเรียน ผู้ปกครอง และครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนโดยภาพรวมแล้ว ไม่แตกต่างกัน

3.2 มิติด้านพฤติกรรม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิก สถานภาพ ความสัมพันธ์กับนักเรียน สถานภาพ ที่พักอาศัยของนักเรียน การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษากับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรม จากข้อค้นพบจะเห็นว่า คุณลักษณะต่างของผู้ปกครองที่มีความใกล้เคียงกันจึงส่งผลให้ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับเสวี จิตราภิรมย์ (2546) ได้ทำการศึกษา ความร่วมมือของผู้ปกครองกับโรงเรียนใน การพัฒนานักเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองขาดการติดต่อสื่อสารกับทางโรงเรียน ผู้ปกครองไม่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและรายวิชาที่นักเรียนเรียน และผู้ปกครองขาดความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น จึงเป็นเหตุให้เกิดปัญหาการให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน

ส่วนผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Chi-Square พบว่า เพศ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียน มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ในมิติด้านพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอายุ การเรียนพิเศษ การเดินทางกับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรม ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติจากข้อค้นพบดังกล่าวข้างต้น ในเรื่องเพศของนักเรียน ระดับชั้นของนักเรียน ผลการเรียนของนักเรียน ที่มีความสัมพันธ์ กับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรมนั้น อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมของนักเรียนเพราะในช่วงของนักเรียนในระดับชั้นปวช.1-ปวช.3 เป็นวัยที่มีความเสี่ยงเพราะได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันสูง และเป็นช่วงที่นักเรียนต้องมีการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมต่างๆ สอดคล้องกับ Henderson และ Berla (1994) ได้สังเคราะห์เอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชน จำนวน 66 ชิ้น พบว่า มีประเด็นสำคัญ 6 ประเด็น ปรากฏดังนี้ 1.ครอบครัวมีส่วนร่วมสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของ

นักเรียนตั้งแต่วัยเด็กเล็กจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้น ถ้อยบายและโปรแกรมที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนกำหนดให้ครอบครัวต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนรู้ก็จะทำให้นโยบายและโปรแกรมนั้น มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 2.การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนสามารถช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และสามารถเรียนจนจบชั้นสูงสุดของโรงเรียนได้ 3.การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองสามารถช่วยให้นักเรียนทุกคนในโรงเรียนพัฒนาขึ้นทุกด้านไม่เพียงแต่ลูกของตนเท่านั้น 4.พ่อแม่ผู้ปกครองที่สวมบทบาททั้ง 4 บทบาท คือ เป็นครู เป็นผู้สนับสนุน เป็นผู้พิทักษ์สิทธิ์ และเป็นผู้ตัดสินใจ สามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของลูกได้อย่างดี 5.การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูกมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกและการกระตุ้นให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมควรใช้กิจกรรมอย่างหลากหลาย 6.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีแนวโน้มขึ้นสูงสุดเมื่อครอบครัว โรงเรียน และองค์กรต่าง ๆ ในชุมชนร่วมมือกันในการพัฒนาผู้เรียน การที่กล่าวมาแล้วจึงเห็นได้ว่าความร่วมมือกันระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครอง โรงเรียน และองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน ไม่เพียงแต่จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนเท่านั้น แต่ยังส่งผลถึงความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิตในอนาคตของเด็กอีกด้วย (อ้างอิงในรายงานการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องระบบและกลไกการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียน, 2551, หน้า 8-9)

3.3 มิติด้านสังคม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของผู้ปกครองได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิก สถานภาพ ความสัมพันธ์กับนักเรียน สถานภาพ ที่พักอาศัยของนักเรียน การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษากับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคม จะเห็นว่าคุณลักษณะที่ใกล้เคียงกันของผู้ปกครองส่งผลให้ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการศึกษาของบุตรหลานสะท้อนให้เห็นว่า ยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในบรรดานักวิจัยผู้กำหนดนโยบาย และนักการศึกษาอีกหลายคนในประเด็นที่ว่าไม่ว่ารูปแบบของการมีส่วนร่วมจะเป็นแบบไหนก็ส่งผลที่ดีเหมือนกันกับนักเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง ครู และโรงเรียนทั้งนั้น ด้วยเหตุนี้ Epstein จึงได้ชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมที่ได้กำหนดเป็นกรอบงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอาจส่งผลต่อนักเรียน พ่อแม่และครูแตกต่างกันและไม่ใช้ทุกกิจกรรมที่ใช้กระตุ้นการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองจึงส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างรวดเร็วและตรงไปตรงมาอย่างไรก็ตาม

ถ้าครอบครัวใส่ใจหรือให้การเสริมแรงเด็กทั้งในเรื่องทัศนคติต่อการเรียน พฤติกรรมและแรงจูงใจอย่างต่อเนื่องก็จะส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ต่อเนื่องในระยะยาว

สำหรับสังคมไทย แม้ว่าการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ได้พยายามโน้มน้าวให้เกิดความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียนและชุมชน และดำเนินงานตามแนวคิดพื้นฐานที่สอดคล้องกับแนวคิด 6 รูปแบบของ Epstein แต่ทว่า ในทางปฏิบัติจริง พบว่า การมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในการจัดการศึกษาในรูปแบบดังกล่าวยังมีสภาพไม่เป็นที่พึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งจะเห็นได้จากครอบครัว โรงเรียน และชุมชน ยังไม่ได้ แสดงบทบาทของตนอย่างเต็มศักยภาพ เนื่องจากมีข้อจำกัดหลายด้าน เช่น ด้านความรู้และทักษะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง และด้านทรัพยากรที่มาสสนับสนุนวิชาการและงบประมาณในการจัดกิจกรรม จึงทำให้การมีส่วนร่วมของทั้ง 3 ฝ่ายเกิดขึ้นภายในขอบเขตที่จำกัด และค่อนข้างอยู่ในรูปแบบดั้งเดิม คือ พ่อแม่ผู้ปกครอง เข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมที่เชื้อเชิญให้กับบุตรหลานของตนเท่านั้น หรือเข้าร่วมเป็นสมาชิกในสมาคมผู้ปกครอง และครู เพื่อมุ่งเน้นหารายได้มาพัฒนาเชิงการภาพของโรงเรียน มิได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกับโรงเรียนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนโดยตรงซึ่งเป็นประเด็นที่รัฐบาลต้องหาทางแก้ไข และสนับสนุนการมีส่วนร่วมดังกล่าวให้สามารถส่งผลต่อผู้เรียนได้แท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2550; อกัญญา เวชชัย, 2544) (อ้างอิงในรายงานการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องระบบและกลไกการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการพัฒนาผู้เรียน, 2551, หน้า 14-15)

ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักเรียนได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลการเรียน การเรียนพิเศษ การเดินทางกับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ในมิติด้านสังคม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน จากข้อค้นพบจะเห็นว่า คุณลักษณะของนักเรียนนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคมอาจเป็นเพราะว่าในมิติด้านสังคมนั้นนักเรียนในระดับปวช. ส่วนใหญ่จะเป็นช่วงวัยรุ่นดังนั้นนักเรียนในวัยนี้จึงเป็นผู้ที่กำหนดบทบาททางด้านสังคมเองมากกว่าที่จะให้ผู้ปกครองมาเป็นผู้กำหนดบทบาทให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับพวงเพชร สุรัตน์วิกุล และเฉลิมมาลย์ ราชภัณฑารักษ์ ในเรื่ององค์การที่ให้การขัดเกลาทางสังคม ในส่วนของกลุ่มเพื่อนที่ประกอบด้วยบุคคลที่มีอายุและฐานะทางสังคมทัดเทียมกัน เมื่อเป็นเด็กได้แก่กลุ่มเพื่อนเล่น ต่อมาได้แก่กลุ่มเพื่อนฝูงที่ร่วมเรียน ร่วมเที่ยว ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา และกลุ่มเพื่อน กลุ่มนี้เมื่อบุคคลเติบโตเป็นผู้ใหญ่แยกย้ายกันไปทำงานในหน่วยงานต่างๆแล้วเพื่อนร่วมรุ่นเหล่านี้ก็ยังมีความสัมพันธ์สนุกสนานเฮฮากันเหมือนเดิม ถ้าได้พบปะสังสรรค์กันอีก กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญ

ทางอ้อมมากในการขัดเกลาทางสังคมของบุคคล กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับบางอย่างบุคคลจำเป็นต้องทำตาม เพื่อให้กลุ่มเพื่อนยอมรับ เช่น การเล่นเกมกีฬา จะเห็นได้จากเด็กอายุขนาด 6-10 ขวบ เด็กเริ่มเล่นรวมกัน เป็นกลุ่ม เล่นไล่จับ ตั้งแต่ หมากรืบ เป็นต้น กลุ่มเพื่อนสอนให้บุคคลรู้จักอะลุ้มอล่วยช่วยเหลือซึ่งกันและกันสอนให้รู้จักรับผิดชอบร่วมมือในกิจกรรมร่วมกัน เช่น กลุ่มเพื่อนยังมีสภาพเหมือนดาบสองคม กล่าวคือ มีผลในการช่วยถ่ายทอดคุณค่าและวิธีการระเบียบกฎเกณฑ์ที่ผู้ใหญ่ต้องการให้ได้ ถ้ากลุ่มเพื่อนสนับสนุนบรรทัดฐานเหล่านั้น เช่น ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความกล้าหาญ ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเพื่อนอาจเป็นแรงที่ยั่วยุคลักดันให้บุคคลทดลองหรือลองดีต่อข้อบังคับ ระเบียบวินัยที่ผู้ใหญ่ตั้งเอาไว้เช่น การหนีโรงเรียน การสูบบุหรี่ การเที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ในวันที่ไม่สมควร เป็นต้น ปัจจุบันชีวิตในเมืองใหญ่มีผลทำให้กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมากขึ้น เพราะ 1. ครอบครัวสมัยใหม่มีขนาดเล็ก เด็กใช้เวลาส่วนใหญ่เล่นกับเพื่อน 2. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้เกิดช่องว่างระหว่างรุ่นอายุได้ พ่อแม่หรือผู้ปกครองกลายเป็นคนล้าสมัย หัวโบราณ ขณะที่เพื่อนๆ ทันสมัยกว่า 3. โอกาสที่บุคคลจะทำการเคลื่อนย้ายทางสังคมโดยอาศัยการศึกษาในปัจจุบันมีมากกว่าสมัยก่อน ทำให้เด็กมีความมุ่งมั่นในการศึกษา ซึ่งพ่อแม่ไม่สามารถให้คำแนะนำปรึกษาได้ขณะที่กลุ่มเพื่อนช่วยเหลือได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้าเรื่องบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนกรณีศึกษาโรงเรียนกัณฑ์พิณชัยการและเทคโนโลยี จังหวัดกำแพงเพชร ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

สำหรับผู้ปกครอง

มิติด้านการเรียน

จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านการเรียน ผู้ปกครองควรได้มีการติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียน มากขึ้น ผู้ปกครองควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนพิเศษเพิ่มเติม ผู้ปกครองควรให้นักเรียนหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนในด้านการเรียนด้วยตนเองเพื่อเป็นการสร้างความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้ปกครองควรพานักเรียนไปชมแหล่งเรียนรู้หรือสถานที่ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมภายนอก

มิติด้านพฤติกรรม

จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านพฤติกรรม ผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยพัฒนาความประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียนโดยให้นักเรียนพัฒนาด้วยตนเอง ผู้ปกครองควรมีเวลาในการพูดคุยในเรื่องต่างๆกับนักเรียน ผู้ปกครองควรให้สิทธิการให้ค่าใช้จ่ายนักเรียนเป็นรายสัปดาห์เพื่อฝึกความรับผิดชอบ ผู้ปกครองควรสอนให้นักเรียนปฏิบัติตามศีลห้า ผู้ปกครองควรรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนของนักเรียน ผู้ปกครองควรมีการตรวจสอบหรือตักเตือนในการใช้อินเทอร์เน็ต

มิติด้านสังคม

จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในมิติด้านสังคม ผู้ปกครองควรช่วยพัฒนาเกี่ยวกับการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ให้สังคมและให้บริการแก่สังคม ผู้ปกครองควรส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพิทักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้ปกครองควรเป็นตัวอย่งที่ดีต่อนักเรียนในการให้บริการชุมชน ผู้ปกครองควรมอบหมายให้นักเรียนจัดกิจกรรมบริการชุมชนตามความสนใจ ผู้ปกครองควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าพัฒนากิจกรรมชุมชน และผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมบริจาคโลหิต

สำหรับครูและโรงเรียน

มิติด้านการเรียน

1. จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าโรงเรียนควรจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษามีการติดต่อกับผู้ปกครองอย่างเป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการเพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคยกับผู้ปกครองนักเรียนเพื่อที่จะได้มีการติดต่อหรือให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมากขึ้น
2. โรงเรียนควรมีการจัดทัศนศึกษาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ในการเรียนรู้นอกห้องเรียนมากขึ้น

มิติด้านพฤติกรรม

โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อช่วยในการพัฒนาความประพฤติด้านคุณธรรม จริยธรรม อย่างต่อเนื่อง

มิติด้านสังคม

โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีคุณลักษณะในเรื่องของจิตสาธารณะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปควรจะศึกษาบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน (กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาและเทคโนโลยี จังหวัดกำแพงเพชร) เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาเชิงลึก
2. การศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปควรจะศึกษาบทบาทของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน โดยทำการศึกษาร่วมกับสถาบันในระดับอาชีวะแห่งอื่นในจังหวัดกำแพงเพชร